

Sygn. akt IV U 225/13

## WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 lutego 2014r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Katarzyna Antoniak
Protokolant	st.sekr.sąd. Iwona Chojecka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 4 lutego 2014r. w S.

odwołania S. S.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 7 stycznia 2013r., 19 marca 2013r. i 9 maja 2013r.

znak: (...)

w sprawie S. S.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o wysokość emerytury

I. zmienia zaskarżoną decyzję z 7 stycznia 2013r. i ustala, że wskaźnik wysokości podstawy wymiaru emerytury S. S. od 19 grudnia 2012r. wynosi 123,45%, a wysokość emerytury wynosi 2.765,55 (dwa tysiące siedemset sześćdziesiąt pięć złotych pięćdziesiąt pięć groszy),

II. zmienia zaskarżone decyzje z 19 marca 2013r. i 9 maja 2013r. i ustala, że wysokość emerytury S. S. od 1 marca 2013r. wynosi 2.876,17 (dwa tysiące osiemset siedemdziesiąt sześć złotych siedemnaście groszy).

Sygn. akt: IV U 225/13 **UZASADNIENIE**

Decyzją z 7 stycznia 2013r. znak: (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., działając na podstawie przepisów ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych przyznał S. S. poczynając od 19 grudnia 2012r. ,tj. od osiągnięcia wieku emerytalnego emeryturę przyjmując do ustalenia podstawy wymiaru świadczenia przeciętną podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne z 20 lat kalendarzowych wybranych z całego okresu ubezpieczenia. Obliczony w ten sposób wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wyniósł 111,71%. Do ustalenia wysokości emerytury organ rentowy przyjął 29 lat i 9 miesięcy okresów składkowych oraz 9 lat i 11 miesięcy okresów nieskładkowych

Odwołanie od powyższej decyzji złożył ubezpieczony zarzucając jej nieuwzględnienie wszystkich okresów składkowych i nieskładkowych, a także błędne wyliczenie wskaźnika wysokości podstawy wymiaru. Wskazał, że do okresów składkowych organ rentowy nie zaliczył okresu prowadzenia działalności gospodarczej od 1 maja 1995r. do 22

października 2001r., za którą opłacana była składka na ubezpieczenie społeczne. Przy uwzględnieniu tego okresu, okresy składkowe powinny wynosić łącznie co najmniej 35 lat (odwołanie k.1-4 akt sprawy).

Na skutek powyższego odwołania organ rentowy wydał decyzję z 19 marca 2013r. o przeliczeniu emerytury ubezpieczonego, w której do ustalenia podstawy wymiaru świadczenia przyjął przeciętną podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne z 20 lat kalendarzowych wybranych z całego okresu ubezpieczenia. Obliczony w ten sposób wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wyniósł 116 %. Ponadto do ustalenia wysokości emerytury organ rentowy przyjął 36 lat i 2 miesiące okresów składkowych oraz 11 lat i 1 miesiąc okresów nieskładkowych.

Następnie w dniu 9 maja 2013r. organ rentowy wydał kolejną decyzję o przeliczeniu emerytury ubezpieczonego, odpowiadającą w swej treści decyzji z 19 marca 2013r.

Od obu powyższych decyzji odwołanie złożył ubezpieczony zarzucając im błędne wyliczenie wskaźnika wysokości podstawy wymiaru emerytury i wnosząc o powołanie biegłego z zakresu księgowości, który w oparciu o zgromadzony materiał dowodowy dokona wyliczenia zwaloryzowanej wysokości emerytury wyliczając przy tym wskaźnik wysokości podstawy wymiaru przy przyjęciu najkorzystniejszego wariantu. Ubezpieczony wskazał, że organ rentowy wyliczył wskaźnik wysokości podstawy wymiaru niezgodnie z przedstawionymi dokumentami płacowymi, odrzucając korzystne, a przyjmując niekorzystne dla ubezpieczonego lata pracy (odwołania k.3-4 akt IV U 644/13 i k.2 akt IV U 799/13 tut. Sądu).

Postanowieniem z 4 czerwca 2013r. Sąd połączył rozpoznanie i rozstrzygnięcie sprawy z odwołania ubezpieczonego od decyzji z 19 marca 2013r. zarejestrowanej pod sygnaturą akt IV U 644/13 z rozpoznaniem i rozstrzygnięciem niniejszej sprawy - z odwołania od pierwszej decyzji z 7 stycznia 2013r. (postanowienie z 4 czerwca 2013r. k.9 akt IV U 644/13). Następnie postanowieniem z 4 lipca 2013r. Sąd dołączył do niniejszej sprawy sprawę z odwołania ubezpieczonego od decyzji z 9 maja 2013r. zarejestrowaną pod sygnaturą akt IV U 799/13 celem ich łącznego rozpoznania i rozstrzygnięcia (postanowienie z 4 lipca 2013r. k.23v akt niniejszej sprawy – minuta 1 nagrania).

Organ rentowy wniósł o oddalenie wszystkich trzech odwołań (odpowiedzi na odwołania k.6 akt niniejszej sprawy, k.7 akt IV U 644/13 i k.4 akt IV U 799/13 oraz protokół rozprawy z 4 lutego 2014r. k.50v akt niniejszej sprawy – minuta 2 nagrania).

### ***Sąd ustalił, co następuje:***

W dniu 19 listopada 2012r. S. S. wystąpił do organu rentowego z wnioskiem o emeryturę. Decyzją z 7 stycznia 2013r. organ rentowy przyznał ubezpieczonemu emeryturę poczynając od 19 grudnia 2012r. (decyzja o przyznaniu emerytury z 7 stycznia 2013r. k.86-87 akt emerytalnych). Zgodnie z w/w decyzją do ustalenia podstawy wymiaru emerytury przyjęto przeciętną podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne z 20 lat kalendarzowych wybranych z całego okresu ubezpieczenia, a obliczony na tej podstawie wskaźnik wysokości podstawy wymiaru świadczenia wyniósł 111,71%. Do ustalenia wysokości emerytury organ rentowy przyjął 29 lat i 9 miesięcy okresów składkowych oraz 9 lat i 11 miesięcy okresów nieskładkowych.

W następstwie odwołania ubezpieczonego od powyższej decyzji i zarzucenia w nim nieuwzględnienia przy ustalaniu wysokości emerytury okresu prowadzenia działalności gospodarczej od 1 maja 1995r. do 22 października 2001r., decyzją z 19 marca 2013r. organ rentowy przeliczył emeryturę ubezpieczonego poczynając od 19 grudnia 2012r. przyjmując do ustalenia podstawy wymiaru świadczenia przeciętną podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne z 20 lat kalendarzowych wybranych z całego okresu ubezpieczenia. Obliczony na tej podstawie wskaźnik wysokości podstawy wymiaru świadczenia wyniósł 116%. Do ustalenia wysokości emerytury organ rentowy przyjął 36 lat i 2 miesiące okresów składkowych oraz 11 lat i 1 miesiąc okresów nieskładkowych (decyzja o przeliczeniu emerytury z 19 marca 2013r. wraz z załącznikami w postaci obliczenia wskaźnika wysokości podstawy wymiaru oraz karty przebiegu zatrudnienia k.104-109 akt emerytalnych).

W dniu 9 maja 2013r. organ rentowy wydał kolejną decyzję o przeliczeniu emerytury ubezpieczonego odpowiadającą treścią w/w decyzji z 9 maja 2013r. (decyzja o przeliczeniu emerytury z 9 maja 2013r. wraz z załącznikiem w postaci obliczenia wskaźnika wysokości podstawy wymiaru k.116-120 akt emerytalnych).

Biegła z zakresu księgowości w osobie A. C. w opinii sporządzonej na zlecenie Sądu na okoliczność prawidłowości wyliczenia przez organ rentowy wskaźnika wysokości podstawy wymiaru emerytury ubezpieczonego oraz wysokości tego świadczenia ustalonej w zaskarżonych decyzjach, na podstawie całokształtu zgromadzonego materiału dowodowego ustaliła, że wskaźnik wysokości podstawy wymiaru emerytury ubezpieczonego na dzień przyznania emerytury ,tj. na 19 grudnia 2012r. wynosi 123,43%, a wysokość świadczenia 2 765,04 złotych, natomiast na dzień 1 marca 2013r. wysokość emerytury ubezpieczonego wynosi 2 875,64 złotych (opinia biegłej księgowej A. C. - w kopercie na k.33 akt sprawy, w tym obliczenie wysokości emerytury na stronie 42 opinii).

Przyjmując ustalenia biegłej księgowej zawarte w powyższej decyzji, organ rentowy dokonał wyliczenia wskaźnika wysokości podstawy wymiaru świadczenia ubezpieczonego przy przyjęciu 20 najkorzystniejszych lat z całego okresu zatrudnienia. Obliczony w ten sposób wskaźnik wysokości podstawy wymiaru świadczenia wyniósł na dzień 19 grudnia 2012r. - 123,45 %, a wysokość emerytury wyniosła na tę datę - 2 765,55 złotych brutto, a na dzień 1 marca 2013r. - 2 876,17 złotych brutto (pismo pełnomocnika organu rentowego z 10 grudnia 2013r. wraz z załącznikiem z wyliczeniami k.45-46 akt sprawy).

### ***Sąd zważył, co następuje:***

Odwołania S. S. od decyzji z 7 stycznia 2013r., 19 marca 2013r. i 9 maja 2013r. okazały się uzasadnione w zakresie, a w jakim kwestionowały one ustalenie wskaźnika wysokości podstawy wymiaru emerytury oraz wysokości emerytury na dzień 19 grudnia 2012r., a także wysokości emerytury na dzień 1 marca 2013r.

Zgodnie z art.15 ust.1 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2009r. Nr 153, poz.1227 ze zm.) podstawę wymiaru emerytury stanowi ustaloną w sposób określony w ust.4 i 5 przeciętna podstawa wymiaru składki na ubezpieczenia emerytalne lub na ubezpieczenie społeczne na podstawie przepisów prawa polskiego w okresie kolejnych 10 lat kalendarzowych, wybranych przez zainteresowanego z ostatnich 20 lat kalendarzowych poprzedzających bezpośrednio rok, w którym zgłoszono wniosek o emeryturę, przy czym w myśl ust.6 tego przepisu na wniosek ubezpieczonego podstawę wymiaru emerytury może stanowić ustaloną w sposób określony w ustępie 4 i 5 przeciętna podstawa wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne lub emerytalne w okresie 20 lat kalendarzowych przypadających przed rokiem zgłoszenia wniosku, wybranych z całego okresu podlegania ubezpieczeniu.

Odnosząc powyższe uregulowanie do okoliczności sprawy Sąd uznał, że decyzje z 19 marca 2013r. i 9 maja 2013r. oraz poprzedzająca je decyzja z 7 stycznia 2013r. przyznająca ubezpieczonemu emeryturę powinny być zmienione. Wprawdzie w decyzjach z 19 marca 2013r. i 9 maja 2013r. organ rentowy przeliczył emeryturę ubezpieczonego ustalając wyższy niż w pierwszej decyzji z 7 stycznia 2013r. wskaźnik wysokości podstawy wymiaru emerytury, niemniej jak wykazał dowód z opinii biegłego księgowego wskaźnik ten (w wysokości 116%) był niższy niż ustalony przez biegłą na 123,43%, przez co wyższa okazała się również emerytura ubezpieczonego, która wg ustaleń biegłej na dzień 19 grudnia 2012r. wynosi 2 765,04 złotych, a na dzień 1 marca 2013r. - 2 875,64 złotych. Sąd podzielił ustalenia przedmiotowej opinii, gdyż wydana została przez osobę posiadającą wiadomości specjalne, jest spójna, logiczna i należyście uzasadniona. Ponadto opinii tej nie zakwestionowała żadna ze stron, a organ rentowy w oparciu o ustalenia biegłej dokonał nawet własnych wyliczeń, które są nieznacznie, ale korzystniejsze dla ubezpieczonego od ustaleń biegłej. Wg organu rentowego przy przyjęciu danych zawartych w opinii wskaźnik wysokości podstawy wymiaru emerytury ubezpieczonego wyniósł na dzień 19 grudnia 2012r. - 123,45 %, a wysokość emerytury wyniosła na tę datę - 2 765,55 złotych brutto, a na dzień 1 marca 2013r. - 2 876,17 złotych brutto (vide: pismo organu rentowego k.45-46 akt sprawy).

Mając na uwadze powyższe okoliczności i ustalenia Sąd na podstawie art.477.14§2 kpc zmienił zaskarżone decyzje i orzekł jak w sentencji wyroku.